



59. Pula

Festival igranog filma

FILM POD ZVIJEZDAMA
www.pulafilmfestival.hr

Četvrtak, 26. srpnja 2012.

Festivalske novine



Svjetski rekord u Areni



partner festivala



Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala

Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj

Zlatko Vidačković

Producentica

Tanja Miličić

Poslovna tajnica

Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa

Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt, Tomislav Fiket, Hassan Abdelghani, Mladen Lučić

Produkcija zabavnog programa

Sanela Omanović

Za nakladnika

Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija

Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina

Goran Ivanišević

Redakcija

Iva Cikojević (zamjenica urednika), Janko Heidl, Goran Ribarić, Lucija Mulalić, Željka Ferenčić, Anna Batistutta, Maja Maksić

Službeni fotografi Festivala

Danko Vučinović, Slaven Radolović, Manuel Angelini, Matija Šćulac, Aleksandrija Ajduković

Lektura

Jelena Đukić

Grafički urednik

Irena Musi

Prijelom

Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška

Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga

Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica

Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala

Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra

Ana Šimunović

Tisak

Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:

Pula Film Festival
Uspon na Kaštel 2
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321;
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr;
info@pulafilmfestival.hr

Konferencija za novinare: Ekipe filmova *Zagrebačke priče vol. 2*



ŠEST PRIČA O LJUBAVI

Na konferenciji za novinare film *Zagrebačke priče vol. 2* predstavili su producent Boris T. Matić, redatelj Hana Veček, Josip Visković i Radislav Jovanov – Gonzo te glumci Siniša Popović, Aleksandra Stojaković, Katja Crevar i Nikola Miljanović.

Film *Zagrebačke priče vol. 2* nastavak je *Zagrebačkih priča* iz 2009., koje su osvojile petnaestak nagrada. Budući da grad Zagreb kroz svoje natječeaje nije sufinancirao dugometražne filmove, producent je doskočio tome idejom da se više kratkih filmova prijavi na natječaj te potom bude spojeno u omnibus.

Naime, za razliku od ostalih kratkometražnih filmova, kratki filmovi u formi omnibusa *Zagrebačke priče vol. 2* daleko su pristupačniji široj javnosti, koja će ih moći pogledati i u kinima i na festivalima. Iako je problem nagraditi takvu formu filma, koja se sastoji od više priča različitih redatelja, producent Boris T. Matić istaknuo je da je najvažnije to što se promovira hrvatski film. Uz to, svim je

mladim talentima dana odlična prilika da se izraze, ali i mogućnost kasnije realizacije kroz cjelovečernje filmove. Lajtmotiv ovogodišnjih *Zagrebačkih priča* je ljubav. Iako su o toj neiscrpoj temi na natječaj pristigla čak 142 scenarija, selekcijom je izdvojeno samo šest najboljih, koje potpisuju Hana Veček, Sara Hribar, Aldo Tardozi, Ivan Skorin, Josip Visković i Jasna Žmak.

Ta je generacija hrvatskih filmša iznijela svoju viziju ljubavi, a priče su snimljene u samo nekoliko dana, i to uz skroman budžet od 200 tisuća eura. Za vrlo male honorare na projektu je mukotrпно radilo 150 ljudi. Scenaristica Jasna Žmak izrazila je veliko zadovoljstvo što će se njihov rad prikazati na velikom ekranu. Budući da se radi o odličnoj inicijativi, producent Matić nada se i sljedećim nastavcima *Zagrebačkih priča*.

Željka Ferenčić

VOLIM SRETNE ZAVRŠETKE

Ovakav je omnibus prilika da kratki film dođe u Arenu pred nekoliko tisuća ljudi, da ima veliku premijeru u Zagrebu, da ostane u kinima, da na kraju postoji na VOD-u, da ga vidi puno veći broj ljudi no što obično pogleda film nekog mladog autora

razgovarao Janko Heidl

Omnibusima se često spočitava da nisu ujednačeni, da epizode nisu dovoljno povezane i slično. Treba li uopće omnibus više različitih autora ostavljati dojam čvrste cjeline?

Zagrebačke priče su projekt. Normalno da su priče neujednačene. To nije klasičan film u kojem možeš reći, npr.: „Film mi pada u sredini, dobar mi je početak, dobar mi je kraj, dobar mi je jedan glumac...“ U Hrvatskoj imamo niz sjajnih kratkih filmova koji najčešće završe na Danima hrvatskog filma i gotovo. Ovakav je omnibus prilika da kratki film dođe u Arenu pred nekoliko tisuća ljudi, da ima veliku premijeru u Zagrebu, da ostane u kinima, da na kraju postoji na VOD-u, da ga vidi puno veći broj ljudi no što obično pogleda film nekog mladog autora. S obzirom na uspjeh prvog omnibusa *Zagrebačke priče*, koji je, kako u cjelini, tako i u pojedinačnim epizodama, prikazan na pedesetak festivala i osvojio petnaestak nagrada, bilo je logično nastaviti tu ideju. Evo, kolege u Sloveniji pripremaju *Ljubljanske zgodbe*, posve po principu *Zagrebačkih priča*, a i u Beogradu su nakon prvih *Zagrebačkih priča* pokušali snimiti slično.

Jesu li *Zagrebačke priče vol 2* baš specifično zagrebačke i trebaju li uopće biti?

Normalno da bi se mahom mogle



odigravati i u nekom drugom gradu. U prvim *Zagrebačkim pričama* bile su dvije romske priče, a ovdje otvaramo s Dalmatincem koji živi u Zagrebu... To nije turistički film s vizurama Zagreba, nego je to film o Zagrebu onakvom kakvim ga u trenutku pisanja vide autori priča. Po mom sudu, upravo zbog toga to doista jesu zagrebačke priče, premda se neke od njih odigravaju u stanovima koji se scenografski mogu nalaziti bilo gdje.

Zadana tema na natječaju za scenarije *Zagrebačkih priča vol 2* bila je ljubav. U filmu su završile mahom obiteljske priče. Je li takva bila ponuda scenarija ili ste Vi odlučili tako profilirati film?

Takva je bila ponuda. Kad sam izabrao dvadesetak najboljih, najsuvislijih scenarija, pokazalo se da je u većini njih riječ o obiteljskim odnosima, a ne o onome na što svatko od nas prvo pomisli kad čuje riječ ljubav, a to je ljubav između dvoje ljudi – muškarca i žene, žene i žene, muškarca i muškarca i svih ostalih mogućnosti. Moglo bi se reći da je i sociološki zanimljivo da je tema ljubavi autore asocijerala ponajprije na obitelj.

Tko određuje raspored epizoda u filmu?

Ja. U prvim sam ih *Pričama* poredao

nakon što su bile snimljene, a sad sam to učinio prema scenarijima, što je bilo malo riskantno – jer ne znaš kako će koja epizoda na kraju ispasti – ali ispalo je dobro. Uvijek sam za to da završnica bude sretna, da to ne bude film koji te ostavlja da utučen razmišljaš o budućnosti svog života pa sam zato kao zadnju ostavio epizodu *Na kvadrat*, koja završava s nadom u ljubav.

USKORO TREĆI DIO ZAGREBAČKIH PRIČA

Očekujemo li i *Zagrebačke priče vol 3*?

Moja je intimna želja da snimimo ukupno pet omnibusa *Zagrebačkih priča*. Tema za sljedeći natječaj bit će blagdani. Naravno da će stići gomila božićnih priča, ali me zanima i prvomajska, Tijelovo, Dan državnosti... sve što označava nekakvo okupljanje povodom neradnog dana.

Razgovor: Hana Veček, scenaristica i redateljica epizode *Kruške* iz omnibusa *Zagrebačke priče vol 2*



OTAC I KĆI

razgovarao Janko Heidl

Neki gledatelji iz Dalmacije prigovorili su jeziku kojim u Vašoj epizodi govori otac Dalmatinac, kojega glumi Siniša Popović.

To je naglasak čovjeka čiji su roditelji Višani, koji je odrastao u Splitu i koji se doselio u Zagreb. Nemoguće je da taj jezik bude čist, jer nitko od nas ne govori nekim čistim jezikom – svi govore mješavinama ovoga i onoga. Bogatstvo jezika jedna je od najljepših stvari i jako nas razlikuje kao individue. Uostalom, i Siniša Popović ima donekle slične korijene kao i taj otac kojeg tumači.

Kao i Vaša prethodna dva kratka filma, *Loš dan za kapetana Kuku* i *Zamka za sirene*, i ovaj se bavi

odnosima među najužim članovima obitelji.

Intimističke teme najviše me zanimaju. To je očito nešto što svi svakodnevno živimo i što nas sve najviše intrigira u svakodnevnom životima pa je nekako najlogičnije da čovjek snima filmove o tome. Odnosi s bliskim osobama iznimno su važni i često razmišljam o tome što se može učiniti da oni budu bolji. I o tome kako nešto popraviti, kako napraviti nešto što će te učiniti boljim, kako postići da dvoje ljudi razumiju jedno drugo iako nisu slični. Sva tri moja kratka filma govore o istome, ali na tri različita načina. U *Kruškama* mi se naročito sviđa što su otac i kći vrlo različiti, ali se vole i razumiju. Ne trude se promijeniti jedno drugo, nego se trude što bolje razumjeti. Postaviti prava pitanja i shvatiti odgovore.

S obzirom na njihovu očitu međusobnu ljubav, kao da nedostaje

fizičkog dodira, grljenja, koje se u takvom odnosu oca i kćeri čini očekivanim.

Bio je jedan dio filma u kojem njih dvoje dosta dugo, zagrljeni, gledaju jednu staru fotografiju, no to smo na kraju morali izrezati jer je film bio malo predugačak. Bila je to jedina scena koju smo uopće mogli izbaciti.



Razgovor: Josip Visković, scenarist i redatelj epizode *Može neko bacit čik odozgo* iz omnibusa *Zagrebačke priče vol 2*

OZBILJNOST PRIPREME

ako čovjeku nije jako važno kojom tehnikom raspolaže. Ali, u takvom filmu uvijek možeš biti siguran da ćeš uspjeti ostvariti sve svoje ideje. U profesionalnoj produkciji dođeš pred ljude koje poštuješ jer znaju puno o snimanju filmova i time se bave svaki dan – za što ti nemaš priliku – pa ako oni pokažu otpor prema nečemu, uplašiš se i često odustaneš od onoga što si zamislio. Za rad u profesionalnim uvjetima treba puno više tvrdoglavosti i odlučnosti nego za rad u slobodnim amaterskim okolnostima.

Od čega ste odustali u svojoj epizodi?

Mislim da u njoj ne nedostaje ništa važno.

Zašto ste angažirali neprofesionalne glumce, naturščike?

Budući da nemam iskustva s

profesionalnim produkcijama, nisam baš bio siguran kako bih uopće radio s profesionalnim glumcima, tako da mi je izbor naturščika dao veći osjećaj sigurnosti. To mi je također bilo i rješenje za problem dikcije, odnosno za to da likovi u filmu govore običnim jezikom, a ne štokavicom, kojom se obično govori u hrvatskim filmovima. No ne mislim da je zbog toga moja epizoda imalo realističnija od bilo koje druge; čak mi se čini da više ide u nekakvu bajkicu. Glumca za mušku ulogu tražio sam jako dugo, a čak sam i razmišljao o nekim mladim profesionalnim glumcima, no nijednoga nisam mogao zamisliti kao radnika na gradilištu. Nikola Miljanović radi kod nas u klubu Medika i on mi se na kraju učinio kao najbolji izbor. Inače je pilot. I njemu i Katji Crevar to je bilo jedinstveno iskustvo i jako su se ozbiljno pripremili.

razgovarao Janko Heidl

Iza Vas je podosta kratkih filmova, no ovo Vam je prvi u profesionalnoj produkciji.

Imao sam jedan vrlo neuspješan profesionalni pokušaj 2005. Neprofesionalna produkcija ima niz ograničenja, mahom financijske prirode, no koja i ne moraju biti bitna



Razgovor: Radislav Jovanov Gonzo, redatelj epizode *Na kvadrat* iz omnibusa *Zagrebačke priče vol 2*

SPREMAN ZA REŽIJU

spreman za tako nešto. Ovo je bila idealna prilika, jer sam u sebi osjetio tu zrelost, a što se poklopilo s prijedlogom Borisa T. Matića da režiram epizodu *Zagrebačkih priča 2*, koje su tad bile u nastanku.

Jeste li osjetili bitnu promjenu našavši se u ulozi redatelja igranog filma, koji čak ni ne snimate, iako ste inače i snimatelj?

Namjerno nisam htio snimati, kako bih se što slobodnije mogao posvetiti redateljskom poslu. Osjećao sam se vrlo ugodno i nisam naišao ni na kakav neočekivani problem. I u spotovima sam, dakako, često radio s glumcima, i to s nekima od prvaka kao što su Ksenija Marinković ili Nina Violić, a usudio bih se tvrditi da su i glazbenici poput Damira Urbana ili Damira Martinovića Prlje zapravo vrlo vješti, profesionalni glumci.

Naravno, s njima sam, u spotovima, režirao neke glumačke situacije, no nikad nisu bile narativne ili dijaloške, nego jako stilizirane priče. U ovom sam filmu uživao radeći s glumicama – koje su u tom fahu veće profesionalke od mene – stojeći iza kamere, izravno komunicirajući s njima, a ne sjedeći za monitorom, sa slušalicama na ušima, u drugoj sobi, kao što je običaj mnogih redatelja.

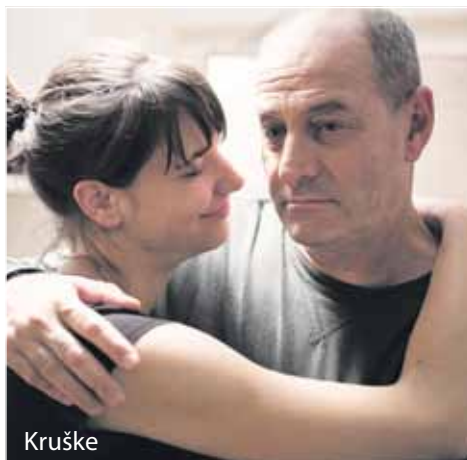
Autor ste glazbene podloge.

Na snimanju jedne scene, tek radi ugođaja, počeo sam svirati kalimbu, mali afrički žičani instrument. Svidjelo mi se što sam smislio i to sam kasnije snimio u studiju kod Jure Ferine i Pavla Mihaljevića. Bio mi je ogroman gušt na kraju postavljati glazbu na sliku, za razliku od spotova, u kojima se slika postavlja na glazbu.

razgovarao Janko Heidl

Nakon tristotinjak glazbenih spotova, reklama i srodnih formi, prvi put prihvatili ste se režije igranog filma.

Odavna priželjkujem tako nešto, no nikad se nisam doista potrudio redateljski uključiti u igrani projekt, jer ustvari nisam imao osjećaj da sam



Kruške



Od danas do sutra



Mucica



Sin



Može neko bacit čik odozgo



Na kvadrat

LJUBAV I ARENA

Nagrada *Marijan Rotar* svake se godine dodjeljuje pojedincima i ustanovama koje uspijevaju djelima i idejama spojiti grad Pulu i film. Ovogodišnji je dobitnik Nagrade Duško Marušić Čiči, fotograf čiji je odnos s Arenom ravnateljica festivala Zdenka Višković-Vukić opisala kao gotovo ljubavnički.

Upravno vijeće Pula film festivala jednoglasno je donijelo ovu odluku, a njegova predsjednica, Klara Udovičić, izjavila je kako nitko ne poznaje Arenu toliko dobro kao Čiči, pa čak ni Rimljani, jer da su odmah znali potencijal Arene, ne bi održavali gladijatorske igre već bi pokrenuli filmski festival. I drugi članovi Vijeća, Suzana Požgaj, Jasna Jaklin Majetić i Peđa Grbin, pohvalili su Čičija te ga proglasili dobrim duhom Festivala, ali i samog grada Pule.

Čiči je zahvalio na Nagradi te izjavio kako mu je posebno drago što ona



dolazi od Pule, jer se događa da te uvijek više cijene drugdje, a najmanje u tvome gradu. Ispričao je i kako je poznavao Marijana Rotara, kojeg je opisao kao velikog čovjeka i *božju česticu* Pulskog festivala. Festival je Čiči prvi put posjetio sa samo godinu dana i od tada nije propustio niti jednu godinu. Uz Festival ga vežu emotivna

sjećanja iz mladosti, kao i jedan od najvažnijih događaja u životu – u Areni se zaljubio u svoju ženu. Festival je ocijenio kao najljepših sedam dana u Puli tijekom cijele godine i za kraj zaželio da Festival poživi još dugi niz godina.

Lucija Mulalić

KADA SE DOGODI FILM

Na prvoj konferenciji za novinare programa Kratka Pula predstavljeni su autori pet hrvatskih kratkih filmova, *Vikend*, *Red Handed*, *Obid*, *Brija* i *Rom kom*.

Vikend Gorana Ribarića rezultat je studentske vježbe na drugoj godini Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu. U devet filmskih minuta opisan je život mladića koji je pred životnom odlukom. „Glavni je lik sasvim običan mladić, koji u sebi ipak krije i nešto posebno.“ – rekao je Ribarić. I film redatelja i scenarista Bruna Mustića, *Red Handed*, bavi životnom odlukom. „Htio sam gledateljima pokazati da se takve stvari događaju i u adolescentskoj dobi.“ – rekao je Mustić. U filmu nema dijaloga, ali glazba ima bitnu ulogu. Riječ je o glazbi koja opisuje osjećaje glavnog lika i vodi nas kroz film.



Film Ivice Mušana, *Obid*, nastao je na prošlogodišnjoj radionici na Split film festivalu. Taj u svega dva dana snimljen film odlično prikazuje roditeljsku ljubav. Film Luke Rukavine, *Brija*, koji se može pohvaliti visokom produkcijskom razinom, predstavlja takozvane *kvartovske spike*, ovaj put zagrebačke Šalate. „Htio sam prikazati ono što rade mladi kada imaju previše vremena.“ –

rekao je Rukavina. *Rom kom* redatelja Zvonimira Rumboldta, zavidne glumačke ekipe, imenom podsjeća na skraćenicu najpoznatijeg žanra devedesetih godina (romantična komedija), no zapravo ismijava ljubavne komedije. Međunarodna premijera filma bit će na prestižnom filmskom festivalu u Montréalu.

Gledatelji o filmu *Slučajni prolaznik*

Roberto Rauch

Volim gledati psihološke drame. Tematika filma mi se svidjela i mislim da je bitno da se netko pozabavio ljudima koje inače na cesti ni ne primjećujemo. Bez obzira na to što film nije imao previše 3D efekata, mislim da je dobra stvar da je napravljen u ovoj tehnologiji kako bi se pokazalo da i mi možemo uspješno pratiti svjetske trendove.

Paula Manitašević

Po mom ukusu film je malo previše depresivan, ali je vizualno jako dobro napravljen. Svidjelo mi se korištenje 3D tehnike, no sadržajno je to možda malo previše za mene. Gluma je solidna, čak iznenađujuća za hrvatski film, no scenarij me se nije baš dojmio.

Sara Vižintin

Nije mi jasno zašto se u ovom filmu koristila 3D tehnologija. Nije bilo posebnih 3D efekata pa su mi tako naočale na neki način više smetale no koristile. Tema je teška i depresivna, no film mi je prilično monoton i nedostaje mu fabule.

Paola Albertini

Priča filma mi je prejednostavna, previše tipično hrvatska – o surovij stvarnosti. To je već toliko klišeizirano i banalizirano. Kako u filmu nema baš boje, to mu je dalo određenu težinu i vizualno podcrtalo tešku tematiku. Fotografija je odlična, premda je 3D tehnologija bila nepotrebna.

Darko Rajić

Ne vidim razlog zašto je film u 3D-u, nedostaje mu efekata. Ako je namjera bila film napraviti artistički, po meni su pogriješili. Ovo je obična priča s ljudima koje, nažalost, u Hrvatskoj možeš sresti svaki dan. Igor Hamer odličan je u glavnoj ulozi, ali mi se čini da Elizabeta Kukić mjestimice preglumljuje. Svidjela mi se filmska glazba.

anketirala Lucija Mulalić



Koncert: Zdenka Kovačiček

ŽIVJETI SVOJ SAN

Nakon kazališta, televizije i svih medija koji se mogu *poharati* Zdenka Kovačiček ponovno je zasjala kao najsajjnija zvijezda na glazbenoj pozornici u pulskom Circolu. Puni sat i pol imali smo priliku uživati u *Tribute to Janis Joplin* u izvedbi Zdenke Kovačiček i njezina benda. Koncert je otvoren kulturnom pjesmom *Piece of My Heart*. Dašak



Woodstocka donijela je Kovačiček na pozornicu pojavivši se u odličnom *outfitu*, tamnoljubičastom i šljokičastom kompletu – trapez hlačama i tunici, velikim, narančastim, prozirnim *hippy* naočalama i bujnom frizurom *à la* Janis Joplin. Njezino glasovno bogatstvo i osjećaj za dubine ljudskog bića potpuno opravdava njezin status i važnost na hrvatskoj glazbenoj sceni.

Pjesme, hit do hita, redale su se jedna za drugom. Bezbroj puta različiti su izvođači pokušavali *skinuti* Janis Joplin, no u Hrvatskoj nitko to ne radi tako dobro kao Zdenka Kovačiček. Njezin glas može biti snažan, a istovremeno tako strastven, mekan, nježan i osjetljiv sa sposobnošću da izrazi niz osjećaja u nekoliko jednostavnih nota. I sama Janis zasigurno bi uživala u njezinu koncertu.

Stanke između pjesama Kovačiček je ispunjavala zanimljivim pričama i tako je uspostavila komunikaciju s publikom, koja je bila pomalo sramežljiva ili jednostavno očarana time što čuje. Trebalo je vremena da se svi opuste i zauzmu prve redove plesnog podija, no kad se to dogodilo i kad smo se, ponukani „ženom za sva vremena“, prepustili ritmu *bluesa* i *rocka*, osjetili smo da ona zaista „živi svoj san“.

Maja Maksić

Ocjena publike za film
Slučajni prolaznik: 2,50

Trenutni poredak

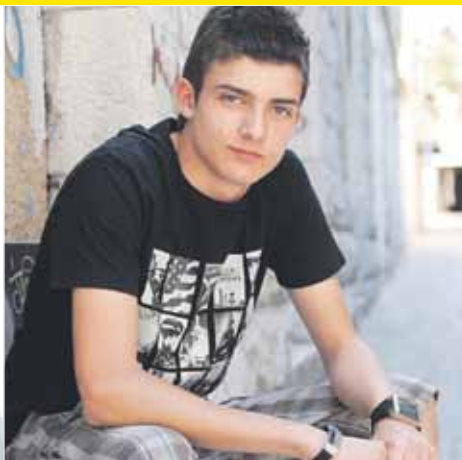
1. *Parada*: 4,83
2. *Sonja i bik*: 4,72
3. *Cvjetni trg*: 4,44
4. *Noćni brodovi*: 4,31
5. *Slučajni prolaznik*: 2,50

Kratka Pula



Goran Ribarić, *Vikend*

Moj je film zapravo bila vježba na odsjeku režije na drugoj godini ADU-a, koju sam odradio u suradnji s mentorom Zrinkom Ogrestom. Kako to obično biva pri vježbama, imao sam unaprijed zadane parametre kojih sam se morao pridržavati, a ostalo je prepušteno meni. U *obavezni okvir* pripadala je minutaža do deset minuta, zatim tema rastanka i izostanak govora, pri čemu ima samo tona i minimalnih govornih sekvenci poput *ajde* i sličnih, koji će gledatelju zajedno samo sugerirati o radnji. Scenarij sam promišljao na način da bude suptilan i na kraju sam se odlučio za mladića koji ide u svećenike želeći pokazati da i on ima svojih tisuću problema kao i svi drugi. Iako se na prvu čini kao *velika* tema, ustvari je *mala*, jer ga muče stvari koje su nam svima bliske. Snimali smo pet dana, katkad čak i do 12 ili 13 sati, no pritom je taj ritam – rad, rad i samo rad – ono što mi je ostalo u najljepšem sjećanju, kao i to što sam uspio snimiti film s prvim izborom glumaca te da pri snimanju nije bilo nikakvih problema.



Bruno Mustić, *Red Handed*

Kako radim samostalno, uz produkcijsku potporu Kino kluba Split, ovaj je film uistinu projekt *sam svoj majstor*, jer sam ga osmislio scenaristički, zatim sam snimao sam pa ga i montirao, a uz to, naravno, i režirao. Želoi sam filmski obraditi aktualnu, a istodobno i emocionalno jaku temu, u ovom slučaju seksualnog, odnosno homoseksualnog opredjeljenja. Želio sam pokazati da to postoji, posebice u Splitu, odakle dolazim, koliko god se društvo s time ne može pomiriti. Slikom sam želio naglasiti unutarnju stranu protagonista (zato je gol i sjedi u mraku), a nema ni scenografije ni kostimografije, jer njegove su emocije tako opipljivije i suptilnije, i gledatelj je tako fokusiran upravo na njih. Izuzetno me se dojmilo što na kraju svatko ima svoju interpretaciju filma, što je nerijetko sasvim drukčije od mog viđenja, što je legitimno. To mi je genijalno. Kao i glumci, koji su me fascinirali. Mislio sam da će, kad vide taj delikatan scenarij, odustati, no prihvatili su ga s entuzijazmom.



Ivica Mušan, *Obid*

Film *Obid* nastao je u sklopu Međunarodne filmske radionice na Split Film Festivalu, koja se održavala lani u rujnu, pod mentorskom palicom Béle Tarra. Tema je bila zadana, u ovom slučaju samo jedna riječ – riba, a sve ostalo radili smo samostalno, pod budnim nadzorom mentora, koji je uvijek bio prisutan. On je tako velik čovjek i profesionalac da je samo njegovo prisustvo bilo dovoljna motivacija za rad. U svom sam filmu pokušao spojiti dalmatinski kraj i obiteljske odnose, u temi koja je aktualna. Njegova je posebnost to što je snimljen samo u četiri kadra koji su izrazito dugi, a najviše me veseli *kozmički spoj* koji se dogodio s glavnim glumcem, kojeg sam doslovce našao na cesti, a odradio je zadaću i više nego dobro te je već dobio novu ulogu u dugometražnom filmu. Najveći je izazov bilo snimati posljednji kadar za stolom jer je vrlo dug i snima se u jednom kadru, u koji smo u jednom trenutku morali još i dočekati cvrčke, a kao pravom Dalmatincu najteže mi se bilo ustajati u pet ujutro. (smijeh)

Kratka Pula



Luka Rukavina, *Brija*

Priča oko filma na početku se *zarolala* prema tipičnom principu – stigao mi je u ruke dobar scenarij, koji je napisala moja kolegica Dijana Medanović, nadahnuta ljudima kojima je okružena. Na prvo čitanje već mi se svidjelo što je ta kvartovska priča simpatična, zabavna, duhovita i dinamična, a u pozadini se krije ipak nešto što i nije tako smiješno već životno i, što je najvažnije – relevantno, a obiluje s mnogo tih životnih detalja. Svi mi imamo svoj parkić iz mladosti. Primjerice, park koji smo izabrali za snimanje u kvartu je moje bake i podsjeća me na djetinjstvo. Tad sam se najviše pozabavio stilizacijom dodavajući pritom *generacijske okidače* i reference koje nas povezuju u našem zajedničkom odrastanju, poput VHS-a i analogije i drugih. Kakav je film, tako je proteklo i snimanje – brzo i opušteno, u ugodnoj atmosferi. Dogodile su se i neke šaljive situacije: najprije nas je omeo posjet Pape Zagrebu, zbog kojeg smo morali nakratko prekinuti snimanje, a zatim smo se dobro namučili da nađemo mjesto gdje ćemo snimiti pljačku, jer nas je, primjerice, Pošta glatko odbila. INA nas je na kraju primila. (smijeh) Ipak, kao naj-naj trenutak moram izdvojiti da sam, kao redatelj, napokon snimio svoju prvu scenu seksa. (smijeh)



Zvonimir Rumboldt, *Rom kom*

Zahvaljujući mom dugogodišnjem kolegi i prijatelju Damiru Markovini, s kojim uvijek uspješno surađujem, *izrodio* se ovaj film. Naime, on je prvi put u životu sjeo i napisao scenarij, a kako dotad nije s tim imao iskustva, pa je bio nesiguran, obratio mi se za *drugo mišljenje*. Napravili smo neke preinake, prijavili na natječaj i krenuli u akciju. Poklopile su se neke sretno okolnosti, pa smo uz dobre pripreme, i skroman budžet, u ekspresnom roku uspjeli snimiti sve, što je već sad polučilo uspjeh. Uvodna scena filma, takozvana *predšpica*, funkcionira kao zasebna cjelina koja je u svojoj jednodimenzionalnoj formi na međunarodnom Festivalu jednodimenzionalnog filma u Požegi pobrala dvije nagrade, između ostalog i za najbolji hrvatski film, a upravo nas je jučer dočekao mejl sa sretnom vijestom da je film upao u službenu konkurenciju Festivala u Montrealu, koji je festival A-kategorije. Upravo da si ne bismo zatvorili vrata tog festivala, film ćemo skratiti za šest minuta, a u planu je i *one take* verzija spomenute predšpice.



Dijana Bolanča-Paulić, *Izvan sezone*

Ideja nije nipošto došla naglo, i kako nisam dugo radila, na početku sam imala neki strah. Scenarij je nastao kao rezultat tog promišljanja, a kad se jednom *izlio* na papir, tekao glatko do kraja. Tema počiva na istraživanju egoizma u odnosima, ali ga dotiče na pozitivan način propitkujući pritom kolika je doza ego-tripa u tim odnosima zdrava, a kolika nipošto nije. Još k tome, namjerno sam stavila likove u ekstrem, da bi se taj njihov sukob još više podcrtao. Uživala sam eksperimentirajući s tom temom, tražeći točku nemoći spram zahtjeva određenog odnosa i spektar obrambenih mehanizama koji to sve prate. Vjetar u leđa svakako je bila suradnja s produkcijskom kućom Dim, s kojom je film prošao na natječaju, pa smo ubacili u višu brzinu i odradili sve za manje od šest mjeseci. Snimali smo na Cresu i Krku, na pragu jeseni, evocirajući tako atmosferu unutarnjeg propitkivanja – što nakon ljeta, koja korespondira s pričom. Najprije sam izabrala glumicu za žensku ulogu, a zatim prema njoj krojila ostale muške. Iako Nebojša Glogovac nije prvi izbor, vrlo je lako i brzo pristao na ulogu. (smijeh)

Kratka Pula



Matija Radelj, *Jedan*

Film je nastao prema scenariju koji ima vrlo zanimljivu i prošlost i budućnost. Sve je započelo kad mi je moj kolega dao knjigu Tomislava Zajeca *Soba za razbijanje*, i rekao mi da autor i ja dijelimo sličan stil pisanja. Čim sam *progutao* prvo poglavlje, pao sam na pod i ultimativno odlučio da to mora biti moj prvi film. Kako su poglavlja naslovljena brojevima ispisanima malim slovima, izabrao sam prvo, ispisao svoj originalni scenarij prema adaptaciji, i nazvao ga *Jedan*. Odmah su krenule interne šale kako nisam pročitao knjigu već samo prvo poglavlje, koje sam zatim iskoristio za film. (smijeh) Ustvari, s originalnim ga poglavljem veže tek situacija ljubavnog para koji u kupaonici na jednom tulumu razrješava svoj odnos. Oni, primjerice, nose ista imena kao u romanu, ali su potpuno drugi ljudi. Najbolje je iskustvo koje nosim sa snimanja onaj osjećaj – gotovi smo, imam film, a najgore kad je nedavno u Cannesu jedna osoba tijekom projekcije nakon nekoliko minuta napustila projekciju. Već sada radim na novom filmu, a zajednička će komponenta s ovim biti tek isti *party* na kojem se događa radnja. Naravno, zvat će se *Dva*. (smijeh)



Dalija Dozet, *Slon*

Scenarij je nastao u suradnji s dramaturginjom Natašom Antulov, koja je u glavi imala snažnu sliku djeda i unuka kako hodaju pustopoljinom, pa smo iz nje razradile odnos za koji nam se u tom trenutku činilo da bi bilo zanimljivo staviti u ratno, krizno okruženje, ali ipak se pritom najviše koncentrirati na odnos maloga i djeda, na njihov put – bez podcrtavanja ikakvog konkretnog rata. Željele smo prikazati odnos običnih ljudi zatečenih u kriznoj situaciji. Također, obje smo bile debeljuškaste kao male, što je bio djelić inspiracije o iskompleksiranom dječaku. Sa snimanja sam ponijela jednu (ne) zgodu koju ću pamtiti. Snimali smo prošle godine u Moravicama, a kada smo se vratili u Zagreb i preslušali ton, ustanovili smo da se ništa ne čuje. Onda smo film ove godine išli snimiti još jednom. Ekipa je bila spremna sve ponoviti i naknadno se smrzavati još jedan vikend pa svima hvala. Zato sam naučila da je ton jednako važan kao i slika.



Irena Škorić, *Rastanak 2*

Ovaj je film nastao kao nastavak mog kratkog igranog filma *Rastanak*, koji je postigao velik uspjeh, i kod nas i u svijetu, pa mi se činilo velikim izazovom pokušati još jednom učiniti isto, i to s dodatkom autoironijskog komentara na nastavke filmskih hitova. Ustvari, riječ je o jednom jutru kad se taj nastavak pokušava snimiti pa *Rastanak 2* načelno ne postoji. U filmu se ponavlja tandem otac i sin, kojeg glume Ivan Brkić i Asim Ugljen, kao i neizostavan lajtmotiv, moj filmski ljubimac – stojadin zastava 101, što nije slučajno jer je taj četverokotač sentiment moga djetinjstva, preko kojeg pokušavam ispričati mnoge metafore života, u inat bilokakvim političkim reminiscencijama. Zato je na snimanju oko njega bila najveća strka i panika, jer smo ga, kako bi bio poslušan i radio, morali stalno maziti i paziti. No moja preokupacija tim motivom nije prestala (smijeh) pa smo u svibnju snimili svojevrsni novi nastavak, nazovimo ga uvjetno *Rastanak 3*, radnog naziva *Bila je tako lijepa*, koji će biti dovršen ove jeseni.



FILM POD ZVIJEZDAMA
FILM UNDER THE STARS

14.-28.7.2012.

www.pulafilmfestival.hr

AUTOWILL - SPONZOR PULA FILM FESTIVALA.

GLAVNI LIK NA CESTI.

Vaš ovlaštteni partner u Istri.



Uskočite u novi Opel, okrenite ključ i uživajte u svom sljedećem putovanju. Provjereni njemačka kvaliteta i 42 godine tradicije Auto Willa dokazuju da se hrvatski vozači i Opel vole javno. A od sada i pod zvijezdama. Posjetite nas u Puli, Zagrebu, Vinkovcima, Vukovaru i u našem novom prodajnom centru i servisu u Slavenskom Brodu. AutoWill, s vama od 1971.



www.opel.hr

Pratite nas na i kanalima

Wir leben Autos.

AUTOWILL - ovlaštteni Opel partner

Pula, Dukićeva 2, tel. (052) 500 450

www.autowill.hr



ZNAM SVE O FILMU!
FILMSKI.NET

NOVI LIST



Radio  Istra



THE WORLD'S LARGEST
EXPRESS NETWORK IS
READY TO DELIVER.

DHL Express is not only about going faster and further. It's about dedication and personal commitment – to your business, to each other and to our global community. We empower our worldwide team to make our customers more successful with the best express shipping services for their business. So whatever you're shipping, today or tomorrow, you can rely on DHL.

www.dhl.hr

EXCELLENCE. SIMPLY DELIVERED. 

SVJETSKI REKORD U PULI

Prvi put u ovom dijelu svijeta prikazana je 3D filmska projekcija zavidnih razmjera u kinu na otvorenom – pulskoj Areni u sklopu Festivala igranog filma u Puli. Zbog svojih tehničkih karakteristika

i posjećenosti ta projekcija ostat će zapamćena u svjetskim razmjerima. Prilikom prvog prikazivanja 3D filmova u pulskoj Areni postignuto je nekoliko rezultata koji do sada nisu zabilježeni u

kinoprikazivačkoj industriji.

3D projekcija u pulskoj Areni izvedena je s udaljenosti od 73,6 metara, što je vrijednost koja nadilazi sve dosad poznate filmske projekcije, ali i tvornički predviđene postavke same tehnologije. Uz to, postignut je kut vidljivosti 3D projekcije od 60°, čime je pokrivena ukupna površina auditorija u Areni u punom kapacitetu.

Zahvaljujući takvim tehničkim postavkama projekcije, ostvaren je još jedan svjetski rekord. Jučerašnju 3D projekciju prema službenim podacima pratilo je 5.920 gledatelja, što je ujedno i najveći zabilježen broj gledatelja na jednoj 3D projekciji u svijetu.

Bila je to iznimna noć i za hrvatsku kinematografiju – u Areni je prikazan prvi hrvatski dugometražni igrani 3D film, *Slučajni prolaznik* Joze Patljaka. Nakon hrvatskog 3D prvijenca, uslijedila je i 3D projekcija *Čudesnog Spider-Mana* Marka Webba.



Volonteri 59. Pule

Svoj prinos uspjehu ovogodišnjeg Festivala igranog filma u Puli daju i festivalski volonteri, kojima ovim putem zahvaljujemo.

Aleksandrija Ajduković
Anna Battistutta

Martina Božac
Karolina Bumbak
Mihaela Cenkovičan
Ivan Correyero
Maja Čuljak
Petra Ermacora
Sara Kancelar- Juvan

Maja Maksić
Nenad Milivojević
Maja Mirković
Katja Petrovski
Adrijana Štimac
Anja Šumberac
Annabelle Učkar Marušić



Ponesite kino doma!

Uživajte u filmovima na festivalu, a doma ih ekskluzivno gledajte u **MAXtv Videoteci!**

EKSKLUZIVNO s pulskog platna odmah u MAXtv Videoteci:

ZBOGOM KRALJICE - drama,
od 24. 7. 2012. u 20:00 do 31. 7. 2012.

ŽENA IZ PETOG OKRUGA - triler,
od 25. 7. 2012. u 20:00 do 1. 8. 2012.

SLUČAJNI PROLAZNIK - domaći,
od 25. 7. 2012. u 00:00 do 27. 7. 2012. u 23:59,
prvi hrvatski 3D film (dostupan i u 2D)

OVO JE PRAVO MJESTO - drama,
od 26. 7. 2012. u 20:00 do 2. 8. 2012.

NOĆNI BRODOVI - domaći,
od 24. 7. 2012. u 00:00, u stalnoj ponudi

KROKODILI 2 - film za djecu,
od 20. 7. 2012. u 15:00 - 3 mjeseca **bez naknade**



■ ■ **T** Hrvatski Telekom ■ ■



Festival igranog filma u Puli

PRVI HRVATSKI MAGAZIN ZA TURISTE!



**U PRODAJI
19,90 kn**

**Like Croatia
magazin
koji će
potpuno
oduševiti
vaše goste!**

Dočekajte svoje goste. Posebna ponuda za sve vlasnike privatnog smještaja, ugostiteljskih lokala ili drugih turističkih sadržaja: nazovite 0800-0006 i naručite svoje primjerke Like Croatia magazina po specijalnoj cijeni.

**like
CROATIA**

ekskluzivne reportaže i istrage • preporuke za izlaske, smještaj, hranu i vino • pregled svih prirodnih ljepota i kulturnih znamenitosti • ideje za izlete i zabavu • tajne plaže i špilje • ronjenje i surfanje



DOBITNIK ZLATNE POHVALE

ZA NAJBOLJI DOMAĆI NAMJEŠTAJ
IZRAĐEN PO MJERI.

Dodijelili korisnici.

A. Piljana 3/ex Šavrić, Pula
052 / 382 595
www.istradom.hr

PROIZVEDENO
Buzet/Istra
HRVATSKA

Istradom  .hr
Svaki kutak po mom.

DANAS NA PROGRAMU

KINO VALLI

MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS

**15.00 Snjegovi Kilimandžara /
*Les neiges du Kilimandjaro***

r. Robert Guediguian, drama, Francuska, 107'
uloge: Ariane Ascaride, Jean-Pierre Darroussin
Prije puta u Tanzaniju Michel i Marie-Claire su opljačkani, a slučajni susret u autobusu odvest će Michela do pljačkaša...



**MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS
17.00 Ovo mora biti pravo mjesto /
*This Must Be the Place***

r. Paolo Sorrentino, humorna drama, Italija,
Francuska, Irska 118'
uloge: Sean Penn, Frances McDormand, Judd
Hirsch
*Nakon smrti otuđenog oca umirovljena rock
zvijezda želi ostvariti očevu opsesiju – pronaći
njegova zlostavljača iz Auschwitza...*



POSEBNA PROJEKCIJA

**19.45 Posljednja ambulantna kola Sofije /
*Poslednata lineika na Sofia***

r. Ilian Metev, dokumentarni, Njemačka, Bugarska,
Hrvatska, 73'
sudjeluju: Mila Mikhailova, Plamen Slavkov,
*U gradu u kojem na dva milijuna stanovnika dolazi
tek 13 ambulantnih kola ekipa jednih od njih
herojski se nosi sa svojim poslom...*



**MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS
21.30 Koriolan / *Coriolanus***

r. Ralph Fiennes, ratna drama, Velika Britanija, 123'
uloge: Ralph Fiennes, Gerard Butler, Vanessa
Redgrave
*Rimski vojskovođa Koriolan protivnik je
demokratskih reformi, a njegovi ekstremistički
stavovi izazivaju pobune gladnog naroda...*



ARENA

**NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA
21.30 Halimin put**

r. Arsen A. Ostojić, drama, Hrvatska, Slovenija,
Bosna i Hercegovina, 95'
uloge: Alma Prica, Olga Pakalović, Mijo Jurišić
*Kako bi pronašla posmrtno ostatke svoga sina
ubijenog tijekom rata u Bosni, Halima mora prvo
pronaći nestalu nećakinju...*



**NACIONALNI PROGRAM – MANJINSKE
KOPRODUKCIJE**

**23.20 Praktični vodič kroz Beograd s
pjevanjem i plakanjem**

r. Bojan Vuletić, komedija, Srbija, Njemačka,
Francuska, Mađarska, Hrvatska, 90'
uloge: Julie Gayet, Jean Marc-Barr, Hristina
Popović
*Nakon godina izolacije u Beograd ponovno stižu
turisti i poslovni ljudi koji, kao i domaćini, tragaju za
onim pravim / onom pravom...*



DANAS NA FESTIVALU

Četvrtak, 26. srpnja 2012.

Kino Valli

Press-projeksije

9.30 | Halimin put

11.20 | Praktični vodič kroz Beograd
s pjevanjem i plakanjem

Circolo

Press-konferencije

13.00 | Ekipa kratkih filmova *Izvan
sezone, Jedan, Slon, Rastanak 2*

13.30 | Ekipa filma *Praktični vodič kroz
Beograd s pjevanjem i plakanjem*

14.00 | Ekipa filma *Halimin put*

14.30 | Predstavljanje knjige Ante
Peterlića (Nikica Gilić, Bruno Kragić)

Kino Valli

Međunarodni program - Europolis

15.00 | Snjegovi Kilimandžara

17.00 | Ovo mora biti pravo mjesto

Posebna projekcija

19.45 | Posljednja ambulantna kola
Sofije

Međunarodni program - Europolis

21.30 | Koriolan

Arena

Nacionalni program – glavna sekcija

21.30 | Halimin put

23.20 | Praktični vodič kroz Beograd
s pjevanjem i plakanjem

Portarata

21.30 | Hrvatski kratki igrani filmovi 3

Glazbeni program

Circolo

23.30 | večer Radio Pule,
koncert Nola